

متناسب سازی ابزارهای ارزیابی استانداردهای محیط آموزشی

اشاره

دوره قبل از دبستان مهم ترین دوره زندگی کودکان است. در این دوره، کودک بیش از هر زمان دیگری برای رشد، یادگیری و آموزش آماده است. کیفیت آموزش ابتدایی دوران کودکی دسترسی به «مهارت های علمی، اجتماعی و شناختی را که تعیین کننده موفقیت کودک در مدرسه و زندگی است»، گسترش می دهد. اخیراً نه تنها بر دوره پیش دبستانی بلکه بر افزایش کیفیت هر نوع مراقبت زودهنگام از کودک، تأکید زیادی شده است. بنابراین، تدوین مقیاس ها و استانداردهایی برای ارزشیابی و سنجش کیفیت مراکز نگهداری و آموزش کودکان و استفاده از آن ها مهم و ضروری است.

برای افزایش توانایی مراکز آموزشی، به خصوص مهدهای کودک و پیش دبستانی ها و افزایش کیفیت مراقبتی و آموزشی جهت قرار دادن کودکان در مسیر پیشرفت، یادگیری و بهره وری، در مقاله پیش رو چند مقیاس جهانی سنجش و ارزشیابی مراکز آموزشی معرفی شده است.

چکیده

مقاله حاضر از نوع کتابخانه ای بوده و هدف آن کاربردی است. برای وصول به این مقصود، نخست اهمیت کیفیت محیط آموزشی بررسی می شود و سپس، ضمن بیان تعاریفی از استاندارد و لزوم استانداردسازی، چند مقیاس سنجش کیفیت آموزشی معرفی می گردد. امید است با آشنایی با این فهرست های وارسی (چک لیست ها) و استفاده از آن ها به کیفیت های مطلوب جهانی در نگهداری و آموزش در دوران اولیه کودکی در کشور خود نزدیک تر شویم.

کلیدواژه ها: استاندارد، ایمنی مدارس، بهداشت مدارس، استاندارد آموزش

مقدمه

یادگیری، بخش مرکزی زندگی هر فرد است که حتی زمانی که به آن فکر نمی کند نیز اتفاق می افتد؛ با این تفکر که رفتار در خلأ رخ نمی دهد. لذا راه های گوناگون رفتار، مرتبط با محیط کالبدی است. محیط های یادگیری از عناصری تشکیل می شوند که در کنار هم معنا پیدا می کنند. ویژگی ها و کیفیت های

هر کدام از این عناصر در شکل گیری رفتارهای مختلف مؤثرند. فیلسوف، ژان پیاژه بر توانایی کودک در درک جهان به طور فعال بسیار تأکید می کند و معتقد است که کودکان اطلاعات را به طور انفعالی جذب نمی کنند، بلکه آنچه را در دنیای پیرامون خود می بینند، می شنوند و احساس می کنند، سپس انتخاب و تفسیر می نمایند (لطف عطا، ۱۳۸۷).

فضاهای آموزشی در مدارس از نظر نظام تعلیم و تربیت محیط هایی خشک، بی روح و فاقد تأثیر در فرایند یادگیری محسوب نمی شوند بلکه به عنوان عاملی زنده و پویا و تأثیرگذار در کیفیت فعالیت های آموزشی و پرورشی دانش آموزان ایفای نقش می کنند (یوسفی و کامران زاده، ۱۳۹۴).

حفظ و بهبود کیفیت یکی از چالش های محوری است که سرتاسر جغرافیای نظام آموزشی را درنور دیده است و رویارویی با آن به اتخاذ موضعی فراکنشی و کاربست راهبردهای بخردانه

دقیق نیاز دارد. فرهنگ کیفیت، فرهنگی سازمانی است که توسعه رویکرد مدیریتی کیفیت کارا و مؤثر را حمایت می‌کند؛ رویکردی که به مؤسسات آموزشی اجازه می‌دهد اهداف خود را درک کنند و کیفیت خدمات آموزشی‌شان را بهبود بخشند. از این دیدگاه، فرهنگ کیفیت با فرایندهای تضمین درونی کیفیت تقریباً مطابقت می‌کند.

به نظر می‌رسد که یکی از مفیدترین مؤثرترین گام‌های ایجاد اثربخشی و افزایش بهره‌وری در این فعالیت‌ها، استانداردسازی آن‌هاست تا از طریق آن، خط سیر فعالیت‌ها به خوبی شناسایی شود و در جهت دستیابی به اهداف متعالی این نظام، جریان یابد.

استانداردسازی آموزشی به شیوه‌های گوناگون به جامعه سود می‌رساند. استانداردها و فرایندها تدوین آن‌ها به دلیل تکیه داشتن بر ضوابط و مقررات، موجب شکل‌گیری فرایندهای آموزشی با کیفیت بهتر و بهره‌وری بیشتر در جهت خدمت به جامعه می‌شوند. استانداردها مبنی بر ضوابط و مقرراتی هستند که هدف آن ایجاد خدماتی با کیفیت بهتر و بهره‌وری بیشتر در جهت خدمت به جامعه است (عباسی و وقور کاشانی، ۱۳۹۳).

استاندارد

ایجاد و کاربرد استانداردهای کیفیت در نظام آموزشی یکی از عوامل کلیدی در دستیابی به اهداف مورد نظر در سند چشم‌انداز کشور است و گام مهمی در راستای اثربخشی و کارایی نظام آموزشی به حساب می‌آید. در سال‌های اخیر، تلاش‌های زیادی برای بهبود کیفیت صورت گرفته و پرسش‌هایی در ارتباط با آن مطرح شده است که نشان می‌دهد نظام آموزشی کشور از استانداردهای بین‌المللی و سازوکارهای تضمین کیفیت، فاصله دارد.

مؤسسات و برنامه‌های آموزشی برای اینکه مورد تأیید قرار گیرند و معتبر شناخته شوند، باید به (معیارهای قضاوت صحیح) استانداردها دست پیدا کنند. البته در شرایط حاضر که با نظام‌های آموزشی متنوعی روبه‌رو هستیم، برگردان کیفیت آموزشی به استانداردها، پیچیده و دشوار است، لذا در

تعریف و سنجش استانداردها باید رویکردی پویا اتخاذ کرد تا بتوان کیفیت مؤسسه یا برنامه مورد ارزشیابی را به بهترین شکل با آن‌ها سنجید.

در این زمینه سازمان بین‌المللی استاندارد (ISO) در بیان تعریف استاندارد چنین آورده است: استاندارد، مدرکی است دربرگیرنده قواعد، راهنمایی‌ها یا ویژگی‌هایی برای فعالیت، یا نتایج آن‌ها به منظور استفاده عمومی و مکرر که از طریق هم‌رأیی، فراهم شده و به وسیله سازمان شناخته شده‌ای تصویب می‌شود و هدف از آن هم دستیابی به میزان مطلوبی از نظم و بهبود کیفیت در زمینه‌ای خاص است (همان).

استانداردسازی

استانداردسازی فرایندی است که از آن در درازمدت استفاده می‌شود و به مرور دستیابی به کیفیت‌های برتر آموزشی و پرورشی را ممکن می‌سازد. برای رسیدن به چنین کیفیتی، این فرایند باید روند تکاملی خود را بپیماید. می‌توان گفت که تمام ابعاد نظام آموزشی، اعم از تجهیزات و امکانات آموزشی، فضای آموزشی، روش‌های تدریس، روش‌های ارزیابی، میزان یادگیری، چگونگی ارزیابی کارکنان و آموزگاران، رفاه آن‌ها، میزان حقوق و دستمزد و نحوه به کارگیری علاقه‌مندان به استخدام همه و همه جزء حیطه فعالیت‌های استانداردسازی نظام آموزشی قرار می‌گیرند.

بخشی از استانداردهای نظام آموزشی مربوط به ساختار از جمله ساختار فیزیکی نظام آموزشی است که شامل مجموعه فضاهای فیزیکی است (همان).

استانداردسازی فرایندی است که از آن در درازمدت استفاده می‌شود و به

مرور دستیابی به کیفیت‌های برتر آموزشی و پرورشی را ممکن می‌سازد

فضای فیزیکی از نظر مؤسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران

چنانچه مهدکودک را یک کل یا مجموعه ساختمانی در نظر بگیریم، به هر یک از قسمت‌های تشکیل‌دهنده آن یک فضای فیزیکی گفته می‌شود؛ مانند فضای نگهداری کودکان، سالن فوق برنامه و فضای باز برای کودکان.

تعریف مراکز پیش‌دبستانی (مهدکودک) از دیدگاه مؤسسه استاندارد

به مراکزی گفته می‌شود که امکانات لازم برای نگهداری، پرورش و آموزش پیش از دبستان کودکان سالم از پایان سه‌ماهگی تا پایان شش‌سالگی را تهیه و از آن‌ها استفاده کنند. مؤسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران الزامات کلی مراکز پیش‌دبستانی (مهدکودک) را از منابع و مآخذ زیر استخراج کرده است:

آیین‌نامه تأسیس، اداره و انحلال مهدهای کودک سازمان بهزیستی کشور: ۱۳۸۴
آیین‌نامه تأسیس و اداره مهدهای کودک وابسته به وزارت

آیین‌نامه بهداشت محیط مدارس وزارت بهداشت درمان و آموزش پزشکی و وزارت آموزش و پرورش: ۱۳۸۴.

هدف از تدوین این استاندارد تعیین الزامات کلی در زمینه ضوابط فضای فیزیکی، اصول مکان‌یابی، نیروی انسانی، تغذیه، بهداشت، ایمنی، اهداف آموزشی و تجهیزات مورد نیاز در مهدکودک است. این استاندارد کلیه مراکز پیش‌دبستانی اعم از دولتی و غیردولتی را در برمی‌گیرد (مؤسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران).

معرفی ابزارها

در پژوهش‌های تربیتی برای کیفیت فرایند آموزشی از ابزارهای مختلف استفاده می‌شود؛ از جمله این روش‌ها یا ابزارها که بر مبنای رتبه‌بندی است می‌توان موارد زیر را برشمرد: مقیاس ارزیابی کیفیت مراکز نگهداری^۱ (ERS) می‌باشد که یک ابزار شناخته شده در سطح ملی است و از آن برای ارزیابی و بهبود کیفیت برنامه‌های مراقبت از کودک استفاده می‌شود^۲ (منابع مراقبت از کودکان آیووا^۳).

ابزارهای معرفی شده در این تحقیق همگی ابزارهایی برای سنجش محیط مراقبت و یادگیری کودکان و به صورت فهرست وارسی (چک‌لیست) ارائه شده‌اند. همچنین، روش کار بر مبنای مشاهده پژوهشگر و طی یک روز کامل آموزشی مؤسسه یا مرکز مراقبت و یادگیری کودک است که طی سه ساعت انجام می‌گیرد.

تمام برنامه‌های ارزیابی یک گزارش بازخورد برای هر کلاس مشاهده شده دریافت می‌کنند. این گزارش‌ها حاوی اطلاعات ارزشمندی هستند و برای بهبود کیفیت در زمینه‌هایی مانند بهداشت و ایمنی، ساختار برنامه، تعاملات معلم و کودک، فعالیت‌ها، زبان، فضا و مبلمان، ارتباطات والدین و رشد کارکنان از آن‌ها استفاده می‌شود.

۱. SACERS^۴

مقیاس سنجش کیفیت مراقبت از کودک در سن مدرسه (۵ تا ۱۲ سال)

این مقیاس چالش‌هایی است که برای مراقبان، مدارس، سازمان‌ها و والدین مطرح می‌شود تا برنامه‌های پس از مدرسه گسترش یابد. مقیاس سنجش کیفیت نگهداری از کودک در سن مدرسه (SACERS) یک منبع آسان فراهم می‌کند تا تعریف و ارزیابی کیفیت برنامه‌های دولتی و خصوصی را برای مراقبت از کودکان مدرسه در طول دوره خارج از مدرسه فراهم کند (هارمز^۵ و همکاران، ۲۰۱۳).

ابزار برای ارزیابی محیط مراقبت از کودک در سطح ابتدایی و پایه عمومی آموزش و پرورش در طول یک روز است. مقیاس‌ها در آمریکا ساخته شده‌اند و در کشورهای دیگر مانند کانادا،

ویتنام، کره جنوبی، شیلی و سوئد و نیز در مدارس آلمان و فرانسه مورد استفاده قرار گرفته‌اند. هدف اصلی مقیاس SACERS ایجاد محیط آموزشی و مراقبتی مناسب برای کودکان دوره ابتدایی است که باعث می‌شود کودک در مدرسه تجربه راحت‌تر و ایمن‌تری داشته باشد (ایوانوا و وینگرادو^۶، ۲۰۱۸).

SACERS تجدیدنظر شده شامل ۴۷ خرده مقیاس، تحت ۷ طبقه‌بندی: فضا و مبلمان، بهداشت و ایمنی، فعالیت‌ها، تعاملات، ساختار برنامه، رشد کارکنان، و نیازهای خاص است (هارمز و همکاران، ۲۰۱۳).

۲. ECERS^۷

مقیاس سنجش کیفیت مراکز آموزشی سال‌های اولیه کودکی (۳ تا ۶ سال)

این مجموعه به استفاده‌کنندگان کمک می‌کند که در مورد اهمیت ارزیابی یادگیری، بازی و محیط‌های معمول در یک مرکز مراقبت از کودکان پیش‌دبستانی از ۳ تا ۷ سال درک درستی داشته باشند. علاوه بر این، ارائه‌دهندگان اقداماتی را مشخص می‌کنند که نشان‌دهنده کیفیت در تعامل کارکنان و کودک، ساختار برنامه و زبان و سواد است. این سنجش به‌عنوان مقیاس مشاهده‌ای در نظر گرفته می‌شود و به مراقبت‌کنندگان این فرصت را می‌دهد که به ارزیابی و تعامل در یک محیط مراقبت واقعی کودک بپردازند (منابع مراقبت از کودکان آیووا). این ابزار ۶ شاخص و ۳۵ زیرمقیاس دارد و شاخص‌های آن شامل فضا و اثاث، مراقبت‌های روزانه، زبان و ادبیات، فعالیت‌های یادگیری، تعاملات و ساختار برنامه است (رزاقیان گرمودی، ۱۳۹۴).

۳. CECERS^۸

مقیاس سنجش کیفیت مراکز آموزشی کودکان چینی CECERS ابزاری جدید برای اندازه‌گیری کیفیت برنامه پیشرفت دوران کودکی در چرخه‌های اجتماعی و فرهنگی چین است که براساس سازگاری قابل توجه از مقیاس درجه‌بندی محیط مراقبت در دوران کودکی (ECERS-R) می‌باشد.

CECERS به‌عنوان شاخص‌های کیفی برنامه آموزش ابتدایی کودک در حوزه‌های اجتماعی و فرهنگی چینی، پشتیبانی می‌شود. نتایج استفاده از ابزار، محدودیت‌ها و جهت‌های آینده را مشخص می‌کند و مورد بحث قرار می‌دهد (بی‌یانگ^۹ و همکاران، ۲۰۱۴).

۴. ITERS^{۱۰}

مقیاس سنجش کیفیت مراکز نگهداری و آموزش کودکان (از تولد تا ۳ سالگی)

۵. FCCERS-R^{۱۲}

مقیاس سنجش کیفیت محیط خانه و کیفیت تعاملات با کودک در خانه (کودکان زیر ۷ سال) است.

پژوهش‌های بسیاری مؤید تأثیر مثبت و زیاد محیط و چیدمان خانه و تعاملات درون خانه بر توسعه ابعاد مختلف رشدی کودک، به‌ویژه در شش سال اول زندگی است. تأثیر خانه و تعاملات والدین با کودکان در سال‌های اولیه کودکی گاهی تا سنین نوجوانی و جوانی هم باقی می‌ماند که از آن در گفتمان تربیت اوان کودکی (تاک) با عنوان محیط یادگیری خانه^{۱۳} نام می‌برند.

این مقیاس کمک می‌کند که والدین تعاملات زبانی و رفتاری خود با کودکانشان در خانه را محک بزنند و محیط و چیدمان خانه خویش را طوری سازمان دهند که تسهیلگر رشد و تعالی کودکانشان باشد (طلایی، ۱۳۹۷).

این مجموعه به استفاده‌کنندگان کمک می‌کند تا در مورد اهمیت ارزیابی یادگیری، بازی و محیط‌های معمول در فضای خانه برای مراقبت از کودکان درک لازم را به دست آورند. علاوه بر این، ارائه‌دهندگان اقداماتی را مشخص می‌کنند که نشان‌دهنده کیفیت در تعامل کارکنان و کودک، ساختار برنامه و زبان و سواد است. مقیاس یاد شده به‌عنوان یک مقیاس مشاهده، برای مراقبت‌کنندگان فرصتی جهت سنجش و تعامل با مقیاس در یک محیط واقعی مراقبت از کودک فراهم می‌کند (منابع مراقبت از کودکان آیووا).

نتیجه‌گیری

با توجه به مطالب عنوان شده به این نتیجه می‌رسیم که گرچه تعلیم و تربیت یکی از بحث‌انگیزترین حوزه‌های بشری است و پیوسته بر ضرورت و اهمیت آن توافق همگانی وجود داشته، به دلیل نبود اتفاق نظر در خصوص عناصر، ابعاد و کیفیت و کمیت آن در دهه اخیر، روش‌های مختلفی دنبال شده است. همان‌طور که گفته شد، استانداردهای آموزشی را می‌توان

این مجموعه به استفاده‌کنندگان کمک می‌کند تا از اهمیت ارزیابی یادگیری، بازی و محیط‌های معمول در یک مرکز مراقبت از کودکان پیش‌دبستانی از شش ماهه تا سه‌ساله درک درستی داشته باشند. علاوه بر این، ارائه‌دهندگان اقداماتی را مشخص می‌کنند که نشان‌دهنده کیفیت در تعامل کارکنان و کودک، ساختار برنامه و زبان و سواد است. این سنجش به‌عنوان مقیاس مشاهده‌ای در نظر گرفته می‌شود و به مراقبت‌کنندگان این فرصت را می‌دهد که به ارزیابی و تعامل در یک محیط مراقبت واقعی کودک بپردازند (منابع مراقبت از کودکان آیووا). این ابزار ۶ شاخص و ۳۳ زیرمقیاس دارد و شاخص‌های آن شامل فضا و اثاث، مراقبت‌های روزانه، زبان و ادبیات، فعالیت‌های یادگیری، تعاملات و ساختار برنامه است. شاخص فضا در این مقیاس خود دارای ۴ خرده مقیاس شامل فضای داخلی، مراقبت و یادگیری، چیدمان اتاق و فضای مخصوص نمایش برای کودکان است.

فضای داخلی

منظور، فضای کافی برای تمام کودکان - کارکنان، فضای کافی برای مبلمان و اثاثیه، روشنایی و تهویه مناسب، استفاده از نور طبیعی و مصنوعی، کنترل دما، وسایل جذب صدا و عایق کاری‌های مخصوص و فضا جهت کودکان معلول است.

اثاثیه مراقبت و یادگیری

منظور، تعبیه صندلی‌های مناسب اندازه قد و وزن کودک، وجود قفسه‌های نیمه‌باز و در دسترس کودکان نوپا برای استفاده از کتاب‌ها یا اسباب‌بازی‌ها، تشک مورد نیاز برای استراحت و تعویض پوشک کودکان و وجود صندلی‌های بلند برای شیردهی به نوزادان به جای میز است.

چیدمان اتاق

منظور از این بخش، شرایط قرار دادن وسایل در اتاق مراقبت و کلاس یادگیری است؛ به نحوی که در آن‌ها نظم و ترتیب وجود داشته باشد و مراقبان با یک نگاه بتوانند تمام کودکان را مشاهده کنند. وجود مناطق جداگانه برای بازی آزاد و پرجنب‌وجوش، مکان آرام برای کتاب‌خوانی و در کل، تقسیم‌بندی فضای اتاق برای فعالیت‌های مختلف است.

فضای مخصوص نمایش برای کودکان

منظور، وجود فضایی برای نصب تصاویر مربوط به کارهای هنری کودکان، عکس‌های خانوادگی آن‌ها، فضایی جهت نمایش عکس و چهره‌های آشنا در مقابل چشم کودکان است. بهداشت و ایمنی محیط یادگیری و مراقبت کودک در این فهرست واری در شاخص مراقبت‌های روزانه بررسی می‌شود (هارمز^{۱۱} و همکاران، ۲۰۱۸).

اقدامات در جهت تضمین کیفیت خوب آموزش، آموزش کارآمد و خروجی‌های برابر یادگیری در مضامین متنوع آموزشی حمایت نمایند (گزارش یونسکو از پایش جهانی آموزش برای همه، ۲۰۱۵).

پی‌نوشت‌ها

1. Environment rating scale
2. <https://iowaccrr.org/training/ers>
3. iowa child care resource & referral
4. school age care Environment Rating Scale
5. Harms, T
6. Ivanova, Elena V.; Vinogradova, Irina A.
7. early childhood Environment Rating Scale
8. Chinese Early Childhood Environment Rating Scale
9. Bi Ying
10. Infant/Toddler Environment Rating Scale Third Edition
11. Harms, T
12. family child Environment Rating Scale
13. home learning environment

منابع

۱. عباسی، عفت؛ وقور کاشانی، مهدیه‌سادات (۱۳۹۳). تبیین جایگاه استانداردسازی در ارتقاء کیفیت نظام آموزشی. اولین کنفرانس ملی ارزیابی کیفیت در نظام‌های دانشگاهی. تهران. دانشگاه صنعتی شریف. اردیبهشت‌ماه ۱۳۹۳. شماره مقاله ۱۲۲۳. Q.AUS _
۲. مؤسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران. الزامات کلی مراکز پیش‌دبستانی (مهدکودک). چاپ اول.
۳. رزاقیان گرمودی، زهرا. (۱۳۹۴). ارزیابی استانداردهای آموزشی در مهدهای کودک شهر کرج. کرج: پایان‌نامه کارشناسی ارشد. دانشکده روان‌شناسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج.
۴. طلایی، ابراهیم. (۱۳۹۷). مقیاس سنجش کیفیت محیط خانه و کیفیت تعاملات با کودک در خانه (کودکان زیر ۷ سال). مؤسسه مطالعات کودک مدرسه. دانشگاه تربیت مدرس.
۵. یوسفی، پری؛ کامران‌زاده، سحر. (۱۳۹۴). بررسی عوامل تأثیرگذار بر ارتقاء کیفیت محیط‌های یادگیری در دبستان‌های شیراز. اولین کنفرانس سالانه پژوهش‌های معماری، شهرسازی و مدیریت شهری.
۶. لطف عطا، آیناز. (۱۳۸۷). تأثیر عوامل محیطی بر یادگیری و رفتار در محیط‌های آموزشی (ابتدایی) در شهر. فصلنامه مدیریت شهری. شماره ۲۱. پاییز.
۷. کرمی، ابوالفضل. (۱۳۸۲). تدوین ابزار سنجش راهبردهای یادگیری و مطالعه و تعیین رابطه این راهبردها با پیشرفت تحصیلی، رساله دکترا. دانشکده علوم تربیتی و روان‌شناسی دانشگاه علامه طباطبائی.
۸. گزارش پایش جهانی آموزش برای همه. ۲۰۱۵ - ۲۰۰۰. یونسکو، ۲۰۱۵. چاپ اول. نشر سال ۲۰۱۴ توسط سازمان تحصیل، علوم و فرهنگ ملل متحد.
۹. خنیفر، حسین (۱۳۸۳). درآمدی بر استانداردسازی منابع انسانی در آموزش و پرورش. مجله روان‌شناسی و علوم تربیتی. سال سی و چهارم. شماره ۲. صفحه ۱۵۳ تا ۱۷۴.
10. Ivanova, Elena V.; Vinogradova, Irina A. 2018. Scales SACERS: Results of the Study of the Educational Environment of Moscow Schools. European Journal of Contemporary Education, v7 n3 p498-510 2018
11. iowa child care resource & referral. <https://iowaccrr.org/training/ers>
12. Infant/Toddler Environment Rating Scale, Third Edition (ITERS-3). Harms, T., Cryer, D., Clifford, R. M., & Yazejian, N. 2018.
13. panelKejianLia.Bi Ying. YiPanbJinliang. 2014. Chinese Early Childhood Environment Rating Scale (trial) (CECERS): A validity study. <https://doi.org/10.1016/j.ecresq.2014.02.007>
14. Harms, T., Jacobs, E. V., & White, D. R-2013. school age care Environment Rating Scale. UNC. child development institute.
15. Rachel A. Gordon. Kerry G. Hofer.Ken A. Fujimoto. Nicole Risk and Robert Kaestner. Sanders Korenman. 2015. Identifying High Quality Preschool Programs: New Evidence on the Validity of the ECERS-R in Relation to School Readiness Goals. ragordon@uic.edu.

برای تدوین استانداردها، بالخصوص در یک کلاس و فضای آموزشی، باید برنامه و نیازهای فراگیرندگان لحاظ گردد، محیط یادگیری با مواد آموزشی آرایش شود و این مهم با نیاز روز انطباق کامل داشته باشد

سیستم‌ها و سامان‌هایی در نظر گرفت که کار کنترل کیفی فعالیت‌ها و خدمات ارائه شده از سوی این نظام را بر عهده دارند. معیارهای استاندارد مفاهیم ثابتی نیستند، تحت‌تأثیر دگرگونی‌ها و پیشرفت‌های علمی و فناوری، قرار می‌گیرند و در جهت تکامل و پویایی حرکت می‌کنند (عباسی و وقور کاشانی، ۱۳۹۴).

بهره‌گیری از آن‌ها می‌تواند ساده‌سازی امور، امکان تعویض‌پذیری آن‌ها، افزایش ایمنی فعالیت‌ها و صرفه‌جویی در منابع مادی و اقتصادی و انسانی را به همراه داشته باشد. با پذیرش همگانی استانداردهای آموزشی، فرهنگ انتخاب صحیح در جامعه نهادینه می‌شود و نظام آموزشی، خواه ناخواه درصدد بالا بردن کیفیت فرایندهای گوناگون خود برمی‌آید (همان).

برای تدوین استانداردها، بالخصوص در یک کلاس و فضای آموزشی، باید برنامه و نیازهای فراگیرندگان لحاظ گردد، محیط یادگیری با مواد آموزشی آرایش شود و این مهم با نیاز روز انطباق کامل داشته باشد.

وقت آن رسیده است که استانداردهای آموزشی بهتری را طراحی و ابزار سنجش آن‌ها را تهیه کنیم و سپس به آزمون بگذاریم تا شایستگی‌های مراکز آموزشی و کیفیت آن‌ها را شناسایی و به آن‌ها کمک کنیم تا کارآمدتر باشند (خنیفر، ۱۳۸۳).

کشورها باید ظرفیت خود را برای انجام‌دادن ارزیابی‌های یادگیری که منعکس‌کننده اولویت‌های ملی است تقویت کنند و از